

Λογοτεχνικό Εξωσχολικό Ανάγνωσμα Περίοδου Χριστουγέννων

Τίτλος βιβλίου: **«Το κορίτσι με τα πορτοκάλια»**

Συγγραφέας: **Γιοστέιν Γκάρντερ**

Εκδόσεις: **Λιβάνη**

Β' ομάδα

1. *«Κάθεσαι καλά, Γκέοργκ; Καλύτερα να καθίσεις, γιατί σκοπεύω να σου διηγηθώ μια ιστορία για γερά νεύρα...»*. Με αυτόν τον τρόπο ο συγγραφέας του βιβλίου αρχίζει να ξετυλίγει το νήμα της ιστορίας ενός μυστηριώδους κοριτσιού που έμελλε να αλλάξει την πορεία της ζωής ενός απλού καθημερινού αγοριού...
α) Ποια πιστεύεις ότι είναι τα μηνύματα που θέλει να περάσει μέσα από αυτήν την ιστορία και ποια συναισθήματα σου δημιουργήθηκαν, όταν διάβασες το βιβλίο;

Το βιβλίο «Το Κορίτσι με τα Πορτοκάλια» του Jostein Gaarder επιδιώκει να περάσει κάτρια και σημαντικά μηνύματα στους αναγνώστες του. Σε αυτά θεωρώ πως συμπεριλαμβάνεται ο τρόπος με τον οποίο η αγάπη που αναπτύσσεται ανάμεσα σε δύο πρόσωπα μπορεί να αλλάξει ολοκληρωτικά τη ζωή τους. Η μεγάλη και παθιασμένη αγάπη της Βερόνικας και του Γιαν Όλαφ αποτελεί κινητήρια δύναμη της ύπαρξής τους και της κοινής τους πορείας. Η αγάπη του πατέρα προς τον γιο, όταν ο πρώτος εκμυστηρεύεται όλους τους φόβους και τις αγωνίες του επικείμενου θανάτου του ανοιχτά και με ειλικρίνεια, διαμορφώνει τη στάση του έφηβου Γκέοργκ που πλέον καταλαβαίνει και συνειδητοποιεί όσα αισθάνεται. Το βιβλίο θέλει ακόμα να μεταδώσει τη χαρά της ζωής. Τα δυσάρεστα απρόοπτα που μπορεί να φέρει η ζωή στο δρόμο μας, όπως ο θάνατος ενός αγαπημένου, δεν αναιρούν την μαγεία του ταξιδιού, αφού συνυπάρχουν με αξέχαστες εμπειρίες και απολαύσεις που αποτυπώνονται στην μνήμη μας και μας συνοδεύουν μέχρι το τέλος του ταξιδιού. Τέλος, μέσα από το θεμελιακό ερώτημα *«Τι θα αποφάσιζες αν είχες την επιλογή; Θ' αποφάσιζες να ζήσεις μια σύντομη ζωή εδώ στη γη για να σε πάρουν ύστερα από λίγα χρόνια χωρίς δικαίωμα επιστροφής; ή θα 'λεγες "όχι, ευχαριστώ";»* το βιβλίο μας προτρέπει να επιλέξουμε τη ζωή και να ζήσουμε την κάθε στιγμή στο έπακρο, γιατί ποτέ δεν ξέρουμε πότε θα τελειώσει.

Έτσι, διαβάζοντας το βιβλίο ένιωσα μια πληθώρα αντιφατικών συναισθημάτων. Ανάμεσά τους θετικά, όπως η αισιοδοξία για τη ζωή, ο ενθουσιασμός στην προοπτική της παντοτινής αγάπης σαν αυτής του Γιαν Όλαφ για το πανέμορφο κορίτσι με την τεράστια σακούλα με πορτοκάλια, η τρυφερότητα για τον πληγωμένο Γκέοργκ που κοιτάζει τ' αστέρια με το τηλεσκόπιό του, αλλά δεν ξέρει πώς να πλησιάσει τα κορίτσια και η πίστη στο καλό που μπορεί να νικήσει τον θάνατο. Ένιωσα, όμως, παράλληλα και έντονα αρνητικά συναισθήματα, όπως λύπη και θλίψη για την κατάληξη του τραγικού πατέρα που χάνει την ζωή του, θυμό για το βάρος που πέφτει στις πλάτες του τετράχρονου Γκέοργκ αλλά και ζήλια για την Βερόνικα που αγαπήθηκε με την πρώτη ματιά βαθιά και παντοτινά.

β) Στο μυθιστόρημα συνυπάρχουν δύο αφηγητές, ο πατέρας και ο γιος και ο ένας δίνει τη σκυτάλη στον άλλο. Ποιος από τους δύο ήρωες σε συγκίνησε ιδιαίτερα, με ποιο από τα λεγόμενά του και γιατί;

Μέσα από την εναλλαγή του «διαλόγου» μεταξύ πατέρα και γιου, των δύο αφηγητών του μυθιστορήματος, δημιουργείται πλήθος συγκινητικών και συναισθηματικών σκηνών. Ο ήρωας λοιπόν που με ευαισθητοποίησε περισσότερο με τα λεγόμενα του ήταν ο γιος, ο δεκαπεντάχρονος Γκέοργκ. Ιδιαίτερα, με συγκίνησε η στιγμή που η μητέρα του τον φώναξε για φαγητό, επειδή είχε αργήσει διαβάζοντας το γράμμα του πατέρα. Ο Γκέοργκ τότε της απαντά χρησιμοποιώντας τα ίδια τα λόγια του απόντος γονιού, *«Μικρό, αγαπητό κορίτσι με τα πορτοκάλια. Σε σκέφτομαι. Μπορείς να περιμένεις λίγο ακόμα; Πού και πού στη ζωή χρειάζεται να μάθουμε να λαχταρούμε λιγάκι κάτι. Εδώ είναι ένας μικρούλης νεαρός ...»*, και καταλήγει να σιγοψιθυρίζει μαζί με Βερόνικα το τραγούδι που τραγουδούσε αυτή και ο πατέρας του όταν ήταν παιδιά.

Πραγματικά, ο νεαρός Γκέοργκ μπόρεσε να χειριστεί την υπόθεση του γράμματος με μεγάλη ωριμότητα. Για έναν έφηβο, το να λαμβάνεις από το πουθενά μια επιστολή του πατέρα σου που έχει πεθάνει εδώ και έντεκα χρόνια είναι ένα πολύ «ευαίσθητο ζήτημα», όπως θα έλεγε και η γιαγιά του. Ο Γκέοργκ όμως διαπιστώνει ότι αυτό που έχει κοινό με τον Γιάν Όλαφ είναι η αναζήτηση του πραγματικού έρωτα, ένα θέμα που διατρέχει όλο το βιβλίο, εκφράζεται έντονα στην συγκεκριμένη σκηνή και με άγγιξε πραγματικά.

Αναστασία Μπινοπούλου, Γ΄2 Γυμνασίου